

عنوان مقاله:

تحلیل شخصیت شمس بر اساس مثنوی معنوی مولانا

محل انتشار:

ششمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به ادبیات داستانی معاصر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی نجفی - استادیار و هییتعلمی دانشگاه فرهنگیان شهید مقصودی همدان

علیرضا آتش زر - دانشجوی کارشناسی دبیری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان شهید مقصودی همدان

کوثر ملک محمدی - دانشجوی کارشناسی طراحی صنعتی دانشگاه علامه قزوینی

خلاصه مقاله:

شمس و مولانا از مفاخر تاریخ و فرهنگ این مرزوبوم میباشند که به سبب واکاوی نشدن شخصیت آنان بهویژه شمس تبریزی رابطه ی آنان در پردهای از ابهام قرارداد و یکی از آثاری که میتوان شمس را با آن شناخت مثنوی مولانا است. به همین منظور در این پژوهش از دیدگاه مولانا در مثنوی معنوی، شخصیت شمس و اندیشه و افکار او، نوع و چگونگی ارتباط وی با مولانا، دیدگاه مولانا در مورد شمس، دیدگاه سایر افراد در مورد شمس و معانی مختلف کلمه ی شمس و تعداد دفعات استعمال آنها در مثنوی تحلیل شده است. نتایج تحلیل نشان میدهد شمس برای مولانا شخصیتی مقدس، بسیار تاثیرگذار، برتر از سایر انسانها حتی انبیا، باعث هدایت و برکت و روشنایی و نیز جانودل و روح مولانا میباشد. همچنین مولانا شمس را تکرار نشدنی و انسانی غریبه درروی زمین معرفی میکند که هرکسی را به وجود بلندبالای او راه نیست. مولانا در بطن داستانهای تمثیلی خود میخواهد هرکسی در زندگی شمس خود را بیابد تا به وسیله ی او به خدا و عشق الهی و حقیقی نایل شود.

کلمات کلیدی:

افکار، شخصیت، شمس، مثنوی معنوی، مولانا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/828749>

